

Begrundelse

Spørgeren ønsker klarlagt, om Energistyrelsen ved at anvende IEA's 1993 »maksimale« frem-skrivning af olieprisen har godkendt en række barmarksværker, der af samfundsøkonomiske grunde burde have været nægtet opførelse.

Svar (4/7 02)

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Energistyrelsen, der har svaret følgende, som jeg kan henholde mig til:

»Ændringer i brændselspriser påvirker både varmeprisen ved forsyning fra et naturgasbase-ret kraftvarmeanlæg og varmeprisen ved individuel olieopvarmning. Varmeprisen fra et naturgasfyret kraftvarmeanlæg er mere følsom over for en ændring i olieprisen end varmeprisen ved individuel olieopvarmning. Den større følsomhed for kraftvarmeværker er et resultat af, at der medgår omkring dobbelt så meget brændsel, når forsyningen sker fra et naturgasbaseret kraftvarmeanlæg, som ved individuel opvarmning, idet kraftvarmeanlægget også producerer elektricitet.

Hvis olie- og naturgasprisen falder bliver økonomien i elproduktionen fra kraftvarmeværket alt andet lige bedre. Til forsyning af et standardhus med et årligt varmetab på 65 GJ skal kraftvarmeanlægget indfyre ca. 190 GJ naturgas (afhængigt af varmetab), mens et gennemsnitligt oliefyr med en virkningsgrad på 72 % skal indfyre 90 GJ gasolie. Prisfald på olie og naturgas slår derfor væsentligt hårdere igennem for det hus, der forsynes fra et kraftvarmeanlæg end fra et oliefyret hus.

Hvis IEA's scenarie om uændrede oliepriser havde været anvendt i stedet for fremskrivningen med stigende oliepriser, ville såvel samfundsøkonomien som selskabsøkonomien i barmarksp projekterne derfor have været bedre.

Det skal bemærkes, at projektforslag om bl.a. barmarksværker ikke fik en endelig myndighedsgodkendelse fra Energistyrelsen. Det er ifølge varmeforsyningsloven kommunen, der er den godkendende myndighed. I Energistyrelsens udtalelse til kommunen vedr. barmarksp projekter fremgik, at Energistyrelsen gav samtykke til kommunens godkendelse, såfremt projektet

fik en høj starttilslutning til fjernvarmen. Dette krav var for at opnå et økonomisk mere sikkert afsæt for værkerne.

De samfundsøkonomiske vurderinger har været foretaget på baggrund af forudsætninger om langsigtede brændselspriser, som Energistyrelsen har meldt ud fra centralt hold med henblik på at undgå, at der decentralt blev anvendt vidt forskellige forudsætninger ved beregninger på samme type projekter.

Energistyrelsens langsigtede brændselsprisforudsætninger har typisk lænet sig op af de prisforudsætninger, der blev anvendt af IEA. Det skal understreges, at Energistyrelsens centrale prisfremskrivning fra starten af 1990'erne således var baseret på IEA's daværende grundforløb fra 1989 med stigende oliepriser. Herudover opererede IEA med et alternativforløb med uændrede oliepriser. IEA's to prisforløb var med andre ord ikke ligeværdige, idet scenariet med de uændrede oliepriser blev betegnet som en følsomhedsanalyse af IEA.

Energistyrelsen har ikke formelt krævet, at kommunerne gennemførte følsomhedsberegninger i forhold til olieprisen. I de af Energistyrelsen udmeldte prisforudsætninger har der imidlertid typisk været både et centralt, et lavt og et højt prisforløb. Energistyrelsen har dermed klart understreget, at enhver langsigtet olieprisfremskrivning er overordentlig usikker.«

Spm. nr. S 2482

Til økonomi- og erhvervsministeren (14/6 02) af: **Aase D. Madsen (DF):**

»Finder ministeren, at Energistyrelsen ved at anvende IEA's »maksimale« fremskrivning af olieprisen har foretaget en realistisk vurdering af samfundsøkonomien i de mange barmarksp projekter?«

Svar (4/7 02)

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg kan henvide til min besvarelse af S 2481.